

A szabadjátékok fontos szerepe az óvodában

A játék olyan természeti jelenség, amely kezdettől irányította a világ fejlődését. Igen tág kategória: önmagáért a játékért játszunk, a véletlen és kiszámíthatatlanságból eredő feszültség átélésért. Játék közben nem előre meghatározott célra törekszünk, hanem maguk a célok is módosulhatnak.

A fejlődéshez szüntelen mozgás, változás, állandó felfokozott „készenléti” állapot szükséges.

„Kolombusz nem akkor volt boldog, amikor Amerikát felfedezte, hanem akkor, amikor még csak kereste.” (Dosztojevszkij, dr. Takács Bernadett: Gyermekjáték terápia 55.old.)

Az ember játéka, játékszerei az őskortól napjainkig óriási fejlődésen ment át.

Az őskorban földdel, homokkal, vízzel, tűzzel, növényi és állati természetű dolgokkal játszottak. A játékok célja a későbbi életben maradásukhoz szükséges ismeretek begyakorlása volt.

Mint minden más, a játék is, az idő folyamán óriási fejlődésen ment keresztül.

A hazai pedagógia (főként az óvodapedagógia) a következő felosztást alkalmazza a játékoknál:

- gyakorló játék
- szerepjáték
- konstrukciós játék
- szabályjáték

A hazai óvodapedagógia a biztonságot adó, nyugodt légkört, a gyermeki önállóságot és kezdeményezést hangsúlyozza. Az elegendően tágas, nyugodt hely biztosítása ad alapfeltétel.

Fontos, hogy minden gyermek kielégítse a játék szükségletét, miközben a játék örömforrása és személyiségfejlesztő hatása egyaránt megmarad. Érvényesüljön a transzferhatás törvénye, mely szerint minél inkább játszik, annál inkább fejlődik, és minél inkább fejlődik, annál inkább játszik.

A legtöbbet akkor tehetünk gyermekeinkért, a felnövekvő nemzedékért, ha már kisgyermekkorban megteremtjük számukra az alkotó játékhoz szükséges feltételeket.

A tudás megszerzése kísérletezéssel, próbálkozással, tévedéssel és újraalkotással, a kereső-kutató viselkedéssel lehetséges.

Egyre több különleges bánásmódon igénylő kisgyermek van a környezetünkben. *„Ők – bármilyen ok következtében – eltérően fejlődő gyermekek. Az ő megsegítésük a szocializáció folyamatában elsősorban indirekt nevelési módszerekkel lehet sikeres, s ezek a módszerek játék talaján lehetnek hatékonyak. A korai felismerés fokozottabb biztosítására nem a korai diagnosztikát, s ezzel a korai „címkézést” valósítja meg, hanem egyéni állapot-megismerést jelent, melynek célja a korai segítségnyújtás, s nem a korai szelekció.”* (dr. Takács Bernadett: *Gyermekjáték terápia 93.old.*)

Nagy örömmel olvastunk a MIKKAMAKKA komplex szakmai programról.

Akarva-akaratlanul is saját gyermekeinkre gondoltunk, amikor feltettük magunknak a kérdést: Mindent megkaptak-e a mi óvodás gyermekeink? Nyugodtan válaszoltunk magunknak, hogy igen! Hisz óvodapedagógusokon túl fejlesztőpedagógus, gyógypedagógus is segít a nevelésben. Igyekszünk olyan mértékű segítséget adni, amilyenre a gyermeknek valóban szüksége van. Az egyes gyermek játékát megismerni nevelésünk szempontjából kulcskérdés. Feltárul előttünk az egyének játékfejlettsége. Jelzésül szolgál személyiségük általános és aktuális állapotáról.

A játék a megismerés a fejlesztés eszköze.